

## SENTÈNCIA de 17 de desembre de 2003

**Contracte laboral: determinació de l'antiguitat del treballador i incidència del període de baixa laboral.**  
**- Suspensió del contracte laboral: efectes.- Indemnització per acomiadament injustificat: efectes**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

### ANTECEDENTS DE FET

I.- Exponent que en data 1 de juliol del 2000 va ésser contractada per la societat FERRETERIA NOVA 98 SL en qualitat de dependent amb un salari net de 140.000 pta. mensual sobre 13 mesos, i que el dia 4 d'octubre va ésser acomiadada sense preavis i de manera expeditiva amb mals modals, la Sra. Maria Lluïsa G.J. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat FERRETERIA NOVA 98 SL en reclamació de les quantitats de 2.524,26 euros en concepte de preavis, de 2.060,95 euros en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i fet en forma indeguda, de 2.000 euros en concepte de danys i perjudicis morals, de 420,70 euros en concepte de perjudici econòmic, amb els interessos legals corresponents.

II.- La societat FERRETERIA NOVA 98 SL es va oposar a les pretensions de la part agent, contestant que s'ha ofert a la treballadora, un preavis d'un mes amb alliberació de tota feina durant el termini de preavis, cosa que va refusar la part demandant; que l'acomiadament fou fet de forma deguda d'acord amb el article 7.3 del Decret sobre el Contracte de Treball; que no és cert que la treballadora fou acomiadada de mals modals i en presència d'altres companys de feina, sinó que la carta li fou lliurada en un despatx fora la presència d'altres persones.

III.- Per sentència de data 20 de juny del 2003, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, donant lloc parcialment a la demanda de l'agent, va condemnar la societat FERRETERIA NOVA 98 SL a pagar a la Sra. Maria Lluïsa G.J. l'import total de 2.454,13 euros,

juntament amb els interessos legals meritats a comptar del 22 de novembre del 2002, pel que fa la quantitat de 2.278,85 euros, i des del 5 d'octubre del 2002, pel que fa l'import restant; a declarar a la CASS, la quantitat total a satisfer a la treballadora; sense establir especial condemna en costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució, la Sra. Maria Lluïsa G.J. ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que s'ha de considerar que el període de baixa laboral computa a efectes d'antiguitat en l'empresa, ja que l'article 6 del Decret sobre el Contracte de Treball no preveu expressament el contrari; que per tant, tenint en compte que la Sra. Maria Lluïsa G.J. comença a treballar a l'empresa el dia 1 de juliol del 2000, l'empresa li havia de donar en mèrits del que preveu l'article 8 del Decret esmentat, un termini de preavis de 3 mesos; que per la mateixa raó, la indemnització per acomiadament injustificat i fet de forma indeguda, ha d'ésser calculada tenint en compte també el període de temps durant el qual va estar de baixa la treballadora; que al no disposar del termini de preavis de 3 mesos, la treballadora ha sofert un perjudici econòmic igual a la part proporcional de la tretzena paga que s'hauria generat durant el preavis (210,35 euros) i a la remuneració dels 7 dies i mig de vacances que s'haurien devengat durant aquest període de preavis (210,35 euros); que tenint en compte la jurisprudència en matèria de costes en els procediments laborals, s'ha d'imposar les costes de les dues instàncies a la part adversa.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

## FONAMENTS DE DRET

I.- La qüestió principal que ha de resoldre aquest tribunal en tràmit d'apel·lació, és la de determinar si el període de baixa laboral d'un treballador s'ha d'incloure o no en el càlcul de l'antiguitat del mateix a l'empresa.

II.- L'article 6 del Decret sobre el Contracte de Treball de data 15 de gener de 1974, preveu que en cas de malaltia o accident, durant el temps de curació, fins al màxim d'un any, l'execució del contracte de treball serà suspesa. Com aquest Tribunal ha tingut l'oportunitat d'expressar-ho, en la seva sentència del dia 29 de juny del 2000 a la qual es refereix la resolució impugnada, la

suspensió de l'execució del contracte de treball només comporta la interrupció temporal de les prestacions del contracte, sense pèrdua dels drets adquirits pel treballador, al contrari de l'extinció del contracte que posa fi a la relació laboral. Es a dir que en cas de suspensió per baixa mèdica, el contracte queda vigent i perdura la relació contractual, però es interrompuda la seva execució material, més concretament, és interrompuda l'execució de les prestacions i obligacions esmentades en l'article 3-2 i 3-3 del Decret de data 15 de gener de 1974. Altrament dit, la relació laboral contractual és mantinguda en ella mateixa en cas de baixa, només és la seva execució que queda suspesa, i això en el marc de les disposicions de la Llei, que pot estipular una execució parcial com consta en l'article 6.1- a i b, i 6,2 del Decret de referència. Per conseqüent essent vigent la relació laboral durant la suspensió de l'execució del contracte de treball, el treballador continua formant part del personal de l'empresa durant la mateixa suspensió provisional de l'execució del contracte i prossegueix la seva antiguitat.

III.- No és negat que la Sra. Maria Lluïsa G.J. va començar a treballar pel compte de la societat FERRETERIA NOVA 98 SL el dia 1 de juliol del 2000 i que la carta d'acomiadament va ser-li lliurada el dia 4 d'octubre del 2002. Per tant la seva antiguitat correspon a més de dos anys i menys de 5 anys, el que origina, d'acord amb les disposicions dels articles 8 i 11 del Decret de data 15 de gener de 1974, un preavis de 3 mesos i una indemnització per acomiadament il·legal equivalent a 2 mesos de salari, el que fa respectivament un import de 2.734,62 euros i de 2.060,95 euros. No obstant això, la part agent només reclama en concepte de preavis, la quantitat de 2.524,26 euros, que se li ha d'atorgar.

IV.- La indemnització prevista per l'article 11 del Decret sobre el Contracte de Treball, en cas d'acomiadament injustificat o fet de forma indeguda - el que inclou l'acomiadament fet sense respectar les normes de preavis -, té per objecte de compensar a preu fet, tots els danys i perjudicis soferts pel treballador, com a conseqüència del seu acomiadament incorrecte i especialment el perjudici econòmic que sigui genèric o particular; per tant la Sra. Maria Lluïsa G.J. no està fonamentada per reclamar una indemnització suplementària en concepte d'un perjudici econòmic que ja li va ser compensat per la indemnització general. Malgrat això, com que el primer jutge va atorgar-li per aquest concepte, l'import de 175,28 euros i que la part adversa no ha fet cap recurs, s'ha de mantenir aquesta disposició de la sentència.

V.- L'estimació de la majoria de les pretensions de la treballadora, imposa com és la norma jurisprudencial en matèria laboral, de posar les costes judicials d'ambdues instàncies a càrrec de l'empresari.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

**Estimar en part** el recurs de la Sra. Maria Lluïsa G.J.; **revocar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 20 de juny del 2003; **condemnar** la societat FERRETERIA NOVA 98 SL a satisfer a la Sra. Maria Lluïsa G.J., la quantitat global de 4.760,49 euros amb els interessos legals meritats a comptar de la contesta a la demanda; **condemnar** la mateixa societat a declarar a la CASS les quantitats esmentades i a pagar les costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.